

EUROPOS PARLAMENTAS

2004



2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

GALUTINIS
A6-0364/2005

28.11.2005

PRANEŠIMAS

dėl tiesioginės valstybės paramos – regioninės plėtros priemonės – vaidmens
(2004/2255(INI))

Regioninės plėtros komitetas

Pranešėjas: Miloš Koterec

PR_INI

TURINYS

Puslapis

EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS.....	3
PROCEDŪRA	11

EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS

dėl tiesioginės valstybės paramos – regioninės plėtros priemonės – vaidmens (2004/2255(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Komisijos komunikato „2007–2013 m. nacionalinės regioninės paramos teikimo gairės“ projektą,
- atsižvelgdamas į Konkurencijos generalinio direktorato tarnybų Europos Komisijai pateiktą neoficialų dokumentą, skirtą diskusijai pirmajame daugiašaliame posėdyje, dalyvaujant valstybių narių ekspertams,
- atsižvelgdamas į EB sutarties 87 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į EB sutarties 158 straipsnį,
- atsižvelgdamas į EB sutarties 299 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą – Trečiąją ekonominės ir socialinės sanglaudos ataskaitą (KOM(2004)0107),
- atsižvelgdamas į savo 2004 m. balandžio 22 d. rezoliuciją dėl Trečiosios ekonominės ir socialinės sanglaudos ataskaitos,¹
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. balandžio 12 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, keičiančio Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus nustatymo (NUTS) ir į tai, kad į Europos Sąjungą įstojo Čekijos Respublika, Estija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Slovėnija, ir Slovakija,²
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo,³
- atsižvelgdamas į Lisabonos ir Geteborgo strategijų tikslus,
- atsižvelgdamas į Barselonoje ir Geteborge vykusių Europos Vadovų Tarybos posėdžių išvadas, ypač į nuostatas, pagal kurias valstybės narės susitarė Europos Sąjungoje sumažinti valstybės paramos lygį ir skirti paramą tik viešųjų paslaugų subjektams, taip pat ir ekonominei ir socialinei sanglaudai,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,

¹ OL C 104, E/ 2004.

² Priimti tekstai, P5_TA(2005)0083.

³ Priimti tekstai, P5_TA(2005)0277.

- atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą (A6-0364/2005),
- A. kadangi sanglaudos ir valstybės paramos politika viena kitą papildo, o struktūrinių fondų nuostatos ir regioninės paramos gairės turėtų būti kaip įmanoma labiau suderintos, ypač apibrėžtos geografinės teritorijos, kurioms skirtina parama,
- B. kadangi tiesioginė valstybės parama, atlikdama pagrindinę – regioninės plėtros priemonės – funkciją, yra pagrindinė priemonė siekiant prioritetinio sanglaudos tikslo ir todėl turi būti laikomasi lankstaus požiūrio į tokią paramą apskritai vertinant valstybės paramą rinkos ekonomikos sąlygomis,
- C. kadangi valstybės parama turi poveikį ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai Europos Sąjungoje,
- D. kadangi dauguma valstybių narių sumažino valstybės paramą ir numatė, kad ji bus skirta siekiant su ES strategija suderintų horizontaliųjų tikslų, sumažėjus regioninei paramai, mažiau pastebimas perorientavimas siekiant sanglaudos tikslų,
- E. kadangi sanglaudos tikslas turėtų būti remiamas stiprinant teritorinį aspektą,
- F. kadangi regioninė valstybės parama, kuria siekiama skatinti tam tikrų nepalankioje padėtyje esančių teritorijų ir ekonomiškai augančių regionų ekonominę plėtrą, turi atsižvelgti į poreikį atitinkamai padidinti tam tikro regiono strateginį ekonominį konkurencingumą (Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktas),
- G. kadangi Komisija, vertindama regioninės valstybės paramos poveikį, taip pat turi atsižvelgti į kiekvienam konkrečiam regionui skirtos bendros valstybės paramos dydį (vienam gyventojui),
- H. kadangi Regioninės paramos gairėmis reguliuojama tik apytikriai 10 proc. visos valstybės paramos, kadangi valstybės parama gali teigiamai paveikti atsiliekančio regiono ekonominę plėtrą,
- I. kadangi valstybės paramos subsidija turi būti visiškai skaidri, siekiant, kad tai būtų nešališka priemonė siekiant darnios ir tvarios regioninės plėtros ir stiprinant ekonominę ir socialinę sanglaudą ir apimtų valstybės paramos poveikio tyrimo priemones, suteikiančias galimybę taikyti vadinamąjį didesnės naudos mažesnėmis sąnaudomis principą,
- J. kadangi nustatant kriterijus ir vertinant valstybės paramos, taip pat visos konkrečiam regionui suteiktos subsidijų sumos, poveikį reikia panaudoti daug įvairių sudėtingų ir tikslų regioninės plėtros ir konkurencingumo rodiklių,
- K. kadangi regioninė parama turėtų būti teikiama siekiant svarbiausio tikslo – skatinti augimą ir darbo vietų kūrimą,
 1. pritaria Europos Komisijos komunikato projektui dėl 2007–2013 m. nacionalinės regioninės paramos teikimo gairių;
 2. ragina Komisiją nepriimti komunikato dėl regioninės valstybės paramos, kol valstybės narės sutars dėl Europos Sąjungos finansinės perspektyvos ir bus priimtas sprendimas dėl

regioninės bei sanglaudos politikos biudžeto;

3. mano, kad, remiantis teisingumo principu, didžiausios paramos teikimo intensyvumo ribos, taikomos visoms trims Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkto kategorijoms ir atokiausiems regionams, naujuoju programavimo laikotarpiu turi likti tokios pačios, kaip ir ankstesniuoju 2000–2006 m. laikotarpiu;
4. prašo, kad skirtumas nebūtų didesnis, nei 10 procentų siekiant išvengti įmonių perkėlimo ir dėl to kylančios žalingos konkurencijos tarp nepalankioje padėtyje esančių valstybių narių teritorijų, kaip nustatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte;
5. pritaria, kad atokiausiems regionams turėtų būti savaime suteiktas Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas statusas, ir taip pat siūlo atsižvelgti į didelius bei nuolatinius gamtinius, geografinius arba demografinius sunkumus išgyvenančių regionų padėtį nedidinant Komisijos pasiūlyto paramos intensyvumo;
6. pabrėžia visų sanglaudos aspektų svarbą ir prašo pakankamai dėmesio skirti kaimo vietovėms ir pereinamąjį pramonės laikotarpį ir didelius nuolatinius gamtinius bei demografinius sunkumus išgyvenantiems regionams, pvz., retai gyvenamiems, pasienio bei kalnuotiems regionams ir saloms; tačiau ragina Komisiją nustatyti specialius kriterijus, kurie leistų identifikuoti minėtuosius regionus ir suteikti jiems paramą, kuri atitiktų jų problemų mastą;
7. mano, kad statistinio poveikio regionai turi išlaikyti savo Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytą teritorijų statusą, kaip jau pageidauta pirmiau minėtoje rezoliucijoje dėl Trečiosios ataskaitos apie ekonominę ir socialinę sanglaudą siekiant jiems užtikrinti tokias pačias sąlygas, kokios pagal bendrąsias struktūrinių ir sanglaudos fondų nuostatas nustatytos konvergencijos tikslo regionams; tačiau ragina išlaikyti atitinkamas nuostatas dėl statistinio poveikio regionų iki programavimo laikotarpio pabaigos, t.y. iki 2013 m., nepersvarstant jų padėties 2009 m.;
8. palankiai vertina tai, kad Komisija, nustatydama pagalbą reikalavimus atitinkančioms teritorijoms, kurias, remiantis Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu, turi nustatyti valstybės narės, ketina remtis pagalbinio nedarbo rodikliu, tačiau pabrėžia, kad svarbu nustatyti rodiklius, kurie išryškintų įvairius regioninės plėtros skirtumus ir suteiktų galimybę valstybėms narėms tiksliau įvertinti santykinę teritorijų gerovę ir jų tinkamumą gauti pagalbą; šiam tikslui ragina Komisiją naudoti papildomus rodiklius, pavyzdžiui, BVP vienam gyventojui augimo lygį (jis labiau atitinka pereinamojo laikotarpio poreikius tada, kai dėl išorės konkurencingumo sukulto šoko susiduriama su teritorijų išbalansavimu), ir kitaip įvertinti nedarbo kriterijų, kuris, vertinant ekonomiškai, taip pat yra vienas iš santykinai kritiškos teritorijos padėties rodiklių; taip pat pabrėžia, kad visus naudojamus rodiklius privalu lyginti su ES vidurkiu;
9. pažymi Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte nurodyto statuso paskyrimą kitoms reikalavimus atitinkančioms teritorijoms, kuriose gyvena 6,7 proc. iš 25 valstybių narių susidedančios Europos Sąjungos gyventojų pagal Komisijos aukščiausių valstybėms nustatytą ribą, taip pat atsižvelgiant į nedarbo svyravimus regionuose; vis dėlto ragina Komisiją dėl bendros gyventojų ribos priimti paskirstymo kriterijus, kuriais būtų atsižvelgta į tam tikrų valstybių narių santykinai nepalankią padėtį siekiant, kad nebūtų

skiriamos griežtos baudmės toms valstybėms narėms, kuriose vis dar ryškūs objektyvūs vidaus skirtumai iš dalies dėl atsiliekančių regionų, kuriems suteiktas Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte apibrėžtas statusas; todėl ragina priimti tuos pačius paskirstymo kriterijus ir korekcijas, apibrėžtas dabartinėse gairėse, ir suteikti leidimą šiek tiek padidinti bendrą reikalavimus gauti regioninę paramą atitinkančių 25 valstybių narių Europos Sąjungos gyventojų ribą;

10. mano, kad ekonominės plėtros regionams turėtų būti suteiktas didžiausias Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatytas paramos intensyvumo lygis siekiant, kad staigūs pagalbos lygio pokyčiai netrukdytų apibendrinti jų pasiektos pažangos;
11. dar kartą patvirtina, kad, remiantis Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto leidžiančia nukrypti nuostata, bet kokia regioninė parama privalo būti įtraukta į nuoseklią ir integruotą valstybių narių regioninę politiką;
12. prašo Komisiją paraginti valstybes nares tam, kad jos aiškiai apibrėžtų ekonominius principus ir statistinius kriterijus, kuriuos ketina naudoti, apibrėždamos regionus, kuriems priskirtinas Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytas statusas. Primena valstybėms narėms, kad nacionaliniu lygiu apibrėžiant regionus, kuriems priskirtinas Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte nurodytas statusas, turi būti konsultuojamasi su vietos ir regionine valdžia;
13. prašo Komisijos užtikrinti, kad, kaip nurodyta projekto gairėse, kompetentingosioms regionų institucijoms būtų sudarytos sąlygos ypač svarbius investicinius projektus taikant partnerystės principą suskirstyti pagal svarbą savo regionams;
14. pritaria Europos Komisijos ketinimui taikyti papildomą apsauginį tinklą siekiant užtikrinti, kad nė viena valstybė narė neprarastų daugiau kaip 50 proc. gyventojų aprėpties 2000–2006 m., bet rekomenduoja, kad Komisija apsvarstytų saugumo tinklo sustiprinimo galimybę 50 proc. sumažindama ribinę vertę;
15. ragina, kad siekiant išvengti labai didelio gyventojų aprėpties sumažėjimo, Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte apibrėžtų teritorijų pereinamajai sistemai būtų taikoma tokia pati pereinamoji priemonė kaip 87 straipsnio 3 dalies a punkte apibrėžtiems regionams;
16. pritaria Komisijos pasiūlymui leisti valstybėms narėms regioninę valstybės paramą naudoti sprendžiant ypatingas ekonomines problemas, įskaitant nustatytus NUTS-III lygio regionų skirtumus, kuriuos apibūdina žemesnis BVP, aukštesnis nedarbo lygis ar kiti pripažinti ekonominiai rodikliai suteikiant juose galimybę valstybės paramą gauti ir didžiosioms įmonėms; šiuo atveju pritaria tam, kad MVĮ būtų skirtos atitinkamos priemonės;
17. tačiau pabrėžia, kad yra naudingi kiti rodikliai, suteikiantys galimybę geriau įvertinti plėtros sunkumus, su kuriais susiduria įvairūs regionai, ypač regionai, kuriuose vyksta vadinamasis tuštėjimo procesas, pavyzdžiui, užimtumo struktūros raida, gyventojų senėjimas ir migracija;
18. todėl pabrėžia būtinybę užtikrinti būsimo Globalizacijos fondo, skirto tam tikroms

ekonominėms restruktūrizacijos problemoms spręsti, ir Regioninės paramos gairių sąveiką;

19. supranta, kad atitinkama veiklos parama struktūrinius sunkumus išgyvenantiems regionams yra tinkamas būdas papildyti investicijas tuose regionuose, ir pritaria Komisijos norui valstybėms narėms šioje srityje leisti veikti lanksčiai;
20. tikisi, kad Komisija apsvarstys, ar suteikti leidimą skirti veiklos paramą tose teritorijose, kurios nuo 2007 m. neteks Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte apibrėžto teritorijų statuso, ir ar leisti atitinkamas papildomas veiklos paramos išmokas regionams, kenčiantiems dėl nepatogios gamtinės, geografinės ar demografinės padėties;
21. pritaria Komisijos nustatytam veiksmingam maksimalios paramos diferenciniam tarifui mažiau remiamiems regionams, kurie ribojasi su labiau remiamu regionu, ir rekomenduoja šią nuostatą taikyti regionams, kurie jūros siena ribojasi su labiau remiamu regionu, nemažinant didžiausios paramos ribos labiau remiamiems regionams; ragina taikyti tą pačią nuostatą regionams, kurie ribojasi jūros siena;
22. palankiai vertina tai, kad Komisija suteikia valstybėms narėms galimybę teikti reikšmingas papildomas nacionalinės regioninės valstybės paramos išmokas MVI; siūlo nustatyti vienodą 20 proc. padidinimą tiek mažoms, tiek ir vidutinėms įmonėms tam, kad nebūtų stabdomas mažų įmonių augimas;
23. mano, kad Horizontaliosios pagalbos gairės turi tinkamai atspindėti teritorinius skirtumus, kad nebūtų keliamas pavojus sanglaudos tikslams – dėl šios priežasties turi būti išlaikytas esamas paramos santykis;
24. todėl ragina Komisiją papildomai padidinti didžiausią valstybės paramos intensyvumo ribą tam, kad ji apimtų skurdesniams regionams naudingą regioninį komponentą tuo atveju, kai valstybės pagalba suteikiama remiantis naujomis horizontaliosios paramos gairėmis. Ši papildoma horizontaliosios pagalbos išmoka turi būti diferencijuojama pagal regioninės pagalbos intensyvumo kategorijas, apibrėžtas Regioninės pagalbos gairių projekto 41–46 dalyse;
25. remia Komisijos pasiūlytą pradinės investicijos apibrėžimą ir ypač reikalavimus atitinkančių išlaidų diferencijavimą MVI ir didžiosioms įmonėms, kaip apibrėžta Regioninės pagalbos gairių projekto 31 ir kitose dalyse, tačiau tikisi, kad, jei įmanoma, bus suteikta daugiau lankstumo tam tikroms situacijoms, jeigu jos bus pagrįstos; ragina Komisiją paaiškinti, ar remiantis pasiūlytomis gairėmis, paslaugų ir produktų, teikimas atitiks reikalavimus paramai gauti; be to, mano, kad apibrėžiant pradinę investiciją, ir toliau turėtų būti naudojamas dabartinis reikalavimas, kad investicijos skatintų esminius pokyčius produktų arba tolesnio gamybos proceso siekiant racionalizavimo, įvairovės ir modernizavimo, kadangi šis reikalavimas varžo mažiau, nei reikalavimas į rinką pateikti visiškai naują produktą;
26. siūlo, kad atsižvelgdama į dabartinę praktiką, Komisija leistų valstybėms narėms, nepriėmusioms bendros valiutos, patvirtintų programų dalimi esantiems projektams taikyti tos dienos valiutos kursą, „kai buvo gauta paraiška suteikti paramą“, kadangi tam tikrą paramos lygį reikia žinoti ne tik tada, kai priimamas sprendimas, bet ir vertinant projektą;

27. ragina Komisiją konkrečiau apibrėžti, kas sudaro galimas išlaidas siekiant tiksliau nustatyti kategorijas ir sudaryti galimybę valstybėms narėms priimti sprendimus dėl galimų išlaidų;
28. pritaria Komisijos nuomonei, kad regioninės paramos forma gali būti įvairi ir prašo Komisiją atlikti tyrimą, įvertinantį, koks valstybės paramos būdas būtų naudingiausias regioninei plėtrai ir mažiau iškreiptų konkurenciją;
29. pritaria Komisijos ketinimui nustatyti, kad reikalavimus atitinkantis nematerialusis turtas liktų reikalavimus atitinkančiame regione užtikrinant tai daugeliu 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių projekto 53 dalyje nurodytų sąlygų; tačiau pabrėžia būtinybę paaiškinti, ar įmonės perkėlimas iš vieno reikalavimus atitinkančio regiono į kitą reikalavimus atitinkantį regioną nepažeidžia sąlygos, pripažįstančios pagalbą, skirtą finansuoti tam tikrą investiciją, ar tik perkėlus investicijas į reikalavimų neatitinkantį regioną galima taikyti apibrėžtas sankcijas;
30. pritaria tam, kad laikina ir mažėjanti veiklos parama ir toliau bus teikiama Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytiems regionams su sąlyga, kad ji padės spręsti aiškiai apibrėžtus regioninės plėtros sunkumus ir bus proporcinga; tačiau ragina Komisiją pateikti tikslesnį reikalavimų apibrėžimą veiklos paramai gauti;
31. pritaria tam, kad veiklos parama, kuri nėra laipsniškai mažėjanti ir jai netaikomos laiko ribos, ir toliau bus leidžiama regionuose, išgyvenančiuose nuolatinius sunkumus;
32. mano, kad ir toliau turi būti teikiama transporto veiklos papildomų išlaidų parama atokiausiuose ir mažai gyventojų turinčiuose regionuose, jei ji atitiks tam tikrus gairių projekto 79 dalyje nurodytus objektyvius kriterijus, ir jei viešųjų pirkimų taisyklės užtikrins sąžiningą valstybės paramą gaunančių įmonių kainodarą; taip pat mano, kad parama turėtų būti teikiama nuolatinių geografinių trūkumų turinčių ES regionų, pvz., salų, kalnuotų vietovių, regioninės plėtros augimui, jei tai padėtų paskatinti Bendrijos integraciją;
33. siūlo veiklos paramą, remiantis tam tikromis sąlygomis ir atsižvelgiant į nustatytas papildomas išlaidas ir į galimybę turėti vienodas sąlygas rinkoje, taip pat pasirinktinai teikti regionams, išgyvenantiems rimtus, nuolatinius gamtinius bei demografinius sunkumus, pvz., mažai gyventojų turintiems regionams, regionams, kuriuose mažėja gyventojų, ir saloms, pasienio bei kalnuotiems regionams; vis dėlto ragina Komisiją tiksliai nustatyti kriterijus veiklos paramai minėtuose regionuose gauti;
34. ragina pripažinti tą faktą, kad tiesioginė transporto parama gali paskatinti salų regionų ekonominę integraciją Bendrijoje ir suteikti jiems galimybę pasinaudoti jų geografine padėtimi Europą supančiose jūrų teritorijose;
35. pritaria tam, kad Komisija, siekdama apriboti didžiausią savo išmokų dydį ir atsižvelgdama į bendras investicijas, įvestų maksimalų paramos procentą nuo bendrai suteiktos valstybės paramos sumos didžiųjų įmonių vykdomiems tam tikriems nematerialiesiems investicijų projektams;
36. pabrėžia, kad bendrasis reikalavimas išlaikyti valstybės paramos tam tikrame regione

remiamas investicijas turi atitikti struktūrinių fondų reikalavimus;

37. pripažįsta bendruoju lygmeniu nustatytą įpareigojimą investicijas regionuose išlaikyti daugiausia penkerius metus; toliau ragina lanksčiau taikyti šią taisyklę, netrukdant naujovėms pakeičiant per tuos penkerius metus dėl greitų technologinių pokyčių pasenusią gamyklą ar įrangą;
38. atkreipia dėmesį į valstybių narių galimybę mažosioms ir vidutinėms įmonėms šį penkerių metų laikotarpį, skirtą investicijoms arba sukurtoms darbo vietoms išlaikyti, sumažinti mažiausiai iki trejų metų;
39. ragina Komisiją nustatyti proporcingumo principu pagrįstas Bendrijos gaires siekiant susigrąžinti paramą tais atvejais, kai tokių įsipareigojimų nesilaikoma;
40. mano, kad ES įmonių perkėlimo parama nesukuria pridėtinės vertės Europoje ir todėl jos reikia vengti;
41. pabrėžia, kad visi ekonominiai sektoriai turi būti traktuojami vienodai ir kad būtų deramai išlaikoma visų susijusių teisinių priemonių darna;
42. iš esmės pritaria Komisijos ketinimui integruoti daugiasektorinę programą į naująsias RPG nemažinant jose numatyto intensyvumo;
43. perspėja, kad Komisijos pasiūlymas maksimalų pagalbos procentą grįsti bendruoju subsidijų lygiu (priešingai, nei ankstesniu laikotarpiu, kai buvo atsižvelgiama į skirtingas mokesčių sistemas naudojant grynojo subsidijos ekvivalento (GSE) formulę) galėtų padidinti pagalbos, kurią gali gauti į sanglaudos kriterijų neatsižvelgiančios įvairių valstybių narių regionų įmonės, skirtumus;
44. nerimaudamas pažymi, kad, sumažinus didžiausias ribas siekiant nustatyti didžiausią paramos intensyvumą (BVP vienam gyventojui), ir kartu pakeitus skaičiavimo metodą (vietoj grynosios naudojant bendrąją subsidiją), parama praktiškai labai sumažėja ir netenka efektyvumo kaip konvergencijos ir sanglaudos priemonė; todėl ragina Komisiją pateikti – siekiant paramos valdymo skaidrumo – objektyvų tokių pokyčių pagrindimą;
45. ragina Komisiją apsvarstyti būdą naudoti NGE formulę, apskaičiuojant faktinį valstybės paramos poveikį regioninei plėtrai;
46. pritaria naujai paramos formai mažosioms įmonėms paramą gaunančiuose regionuose, taip pat šios paramos suderinamumo kriterijui taikomoms specifinėms priemonėms, skirtoms mažo gyventojų tankio regionams ir mažoms saloms;
47. pritaria Komisijos ketinimui išplėsti bendrąsias išimtis nuo išankstinio pranešimo apie skaidrias regioninės investicinės pagalbos formas ir rekomenduoja, kad nustatant bendrųjų išimčių viršutines ribas, būtų atsižvelgta į infliaciją;
48. pabrėžia, kad išimčių taisyklėse turėtų būti tiksliai numatyta galimybė valstybėms narėms iš anksto pranešti apie paramos projektus, o Komisijai – įvertinti jų suderinamumą remiantis lankstesniais kriterijais tam, kad būtų atsižvelgta į bet kokias specialias regionų

arba sektorių charakteristikas, taip pat į naujovišką požiūrį;

49. tikisi, kad Komisija nustatys paprastas ir skaidrias bendrųjų išimčių taisykles ir įves atitinkamą kontrolės mechanizmą siekiant išvengti piktnaudžiavimo bendrosiomis išimtimis;
50. ragina Komisiją išnagrinėti, ar šiuo metu nustatyta 100 000 eurų dydžio *de minimis* riba gali būti padidinta siekiant palengvinti ir sumažinti MVĮ ir naujų įmonių biurokratiją;
51. pažymi, kad nacionalinė valstybės parama yra svarbi ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos finansinė priemonė, todėl ją reikia įtraukti į nacionalinį strateginį planą ir patvirtinti kaip daugiametės nacionalinės programos dalį;
52. ragina Komisiją padidinti dabartinį 100 000 eurų *de minimis* pagalbos dydį;
53. vertina Komisijos ketinimą pagerinti regioninės valstybės paramos skaidrumą išsiplėtusioje Europos Sąjungoje ir remia tai, kad visos suinteresuotosios šalys galės gauti visą taikytiną regioninės paramos taisyklių Europos Sąjungoje tekstą;
54. ragina pagrindines su struktūriniais fondais susijusias valstybės paramos taisykles įtraukti į reglamentą, nustatantį bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo;
55. dėkoja Komisijai, kad atsižvelgė į Europos Parlamento svarstymus konsultavimosi metu, dėl kurių buvo parengtas šioje rezoliucijoje minimas gairių projektas;
56. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Regionų komitetui.

PROCEDŪRA

Pavadinimas	Tiesioginės valstybės paramos – regioninės plėtros priemonės – vaidmuo				
Procedūros numeris	2004/2255(INI)				
Pagrindas Darbo tvarkos taisyklėse	45 straipsnis				
Atsakingas komitetas Paskelbimo per plenarinį posėdį data	REGI 13.1.2005				
Komitetai, į kuriuos kreiptasi dėl nuomonės Paskelbimo per plenarinį posėdį data	ECON 13.1.2005				
Nuomonė(-s) nepareikšta(-os) Nutarimo data	ECON 7.3.2005				
Glaudesnis bendradarbiavimas Paskelbimo per plenarinį posėdį data					
Į pranešimą įtrauktas(-i) pasiūlymas(-ai) dėl rezoliucijos(-ų)					
Pranešėjas(-ai) Paskyrimo data	Miloš Koterec 19.1.2005				
Ankstesnis(-i) pranešėjas(-ai)					
Svarstymas komitete	29.3.2005	20.4.2005	15.6.2005	5.10.2005	21.11.2005
Priėmimo data	22.11.2005				
Galutinio balsavimo rezultatai	Už:	26			
	Prieš:	3			
	Susilaikė:	11			
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Alfonso Andria, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Adam Jerzy Bielan, Jana Bobošíková, Graham Booth, Bernadette Bourzai, Gerardo Galeote Quecedo, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Gábor Harangozó, Konstantinos Hatzidakis, Jim Higgins, Alain Hutchinson, Mieczysław Edmund Janowski, Tunne Kelam, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Francesco Musotto, James Nicholson, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Elisabeth Schroedter, Alyn Smith, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný				
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Inés Ayala Sender, Jan Březina, Ole Christensen, Den Dover, Toomas Savi, László Surján, Nikolaos Vakalis				
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (178 straipsnio 2 dalis)	Rosa Miguélez Ramos				
Pateikimo data – A6	28.11.2005		A6-0364/2005		